¹Und der HERR sprach zu mir: Gehe noch einmal hin und buhle um ein buhlerisches und ehebrecherisches Weib, wie denn der HERR um die Kinder Israel buhlt, und sie sich doch zu fremden Göttern kehren und buhlen um eine Kanne Wein.²Und ich ward mit ihr eins um fünfzehn Silberlinge und anderthalb Scheffel Gerste{~}³ und sprach zu ihr: Halt dich als die Meine eine lange Zeit und hure nicht und gehöre keinem andern an; denn ich will mich auch als den Deinen halten.⁴Denn die Kinder Israel werden lange Zeit ohne König, ohne Fürsten, ohne Opfer, ohne Altar, ohne Leibrock und ohne Heiligtum bleiben.⁵Darnach werden sich die Kinder Israel bekehren und den HERRN, ihren Gott, und ihren König David suchen und werden mit Zittern zu dem HERRN und seiner Gnade kommen in der letzten Zeit.

¹وَقَالَ الرَّبُّ لِي، اذْهَبْ أَيْضاً أَحِبِّ امْرَأَةً حَبِيبَةً صَاحِبِ
وَزَانِيَةٍ، كَمَحَبَّةِ الرَّبِّ لِبَنِي إِسْرَائِيلَ وَهُمْ مُلْتَفِتُونَ إِلَيَّ
إِلَهَةً أُخْرَى وَمُحِبُّونَ لَأَقْرَاصِ الرَّيْبِ.² قَاسْتَرَيْتُهَا لِنَفْسِي
بِخَمْسَةِ عَشَرَ شَاقِلَ فِصَّةٍ وَبِخَوْمَرَ وَلْتَنِكَ شَعِير.³ وَفُلْتُ
لَهَا، تَفْعُدِينَ أَيَّاماً كَثِيرَةً لَّا تَزُونِي وَلَا تَكُونِي لِرَجُلٍ، وَأَنَا
كَذَلِكَ لَكَ.⁴ لِأَنَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ سَيَفْعُدُونَ أَيَّاماً كَثِيرَةً بِلَا
مَلِكٍ وَبِلَا رَئِيسٍ وَبِلَا دَبِيحَةٍ وَبِلَا تِمْنَالٍ وَبِلَا أَفُودٍ
وَتَرَافِيمَ.⁵ بَعْدَ ذَلِكَ يَعُودُ بَنُو إِسْرَائِيلَ وَيَطْلُبُونَ الرَّبَّ
إِلَهُهُمْ وَدَاوُدَ مَلِكَهُمْ، وَيَفْرَعُونَ إِلَى الرَّبِّ وَإِلَى جُودِهِ
فِي آخِرِ الْأَيَّامِ.